

men jeg har Ingen hørt udtale sig bestemt imod, at man ikke f. Ex. kunde acceptere dette Lovforslags § 6, naar den blev formuleret paa en anden Maade end den, hvori den nu foreligger. Jeg troer, det vilde blive godt modtaget trindt omkring i Landet, om vi fik en Lov, der tillod, at borgerligt Egteskab kunde indgaaes, og jeg troer, det vilde være nyttigt og godt, om det skete. Jeg troer, det er godt, om vi holde Saamange til Folkekirken som muligt, og jeg troer ikke, det er godt, at Folk skulle expresse gaae ud af Folkekirken, naar de ikke ville lade sig vie af de i den ansatte Præster. Naar Lovforslagets § 6 bliver forandret saaledes, at der kommer til at staae „kan“ istedetfor „skal“, saa aabner man Folk en Udvei; man siger da ikke, at de skulle, men at de „kunne“ gjøre det. Smidbertid er det jo ganske vist, hvad der ogsaa er udtalt af flere ærede Talere, at det ikke er nok, at der bliver indført en saadan Forandring i Loven, men ved Siden deraf maa ogsaa de derhen hørende Bestemmelser forandres; der maa gives Regler for den Form, hvorunder Egteskabet skal stiftes; thi de Regler, der indholdes i Lovforslaget, ville ikke ganske kunne staae til; men alt dette vil jo kunne skee i et Udvalg, Lovforslaget vil der blive drøftet og overveiet og paany komme tilbage til det samlede Thing, som det jo til den Tid staaer frit for at gjøre, hvad det vil. Med Hensyn til Confirmationen skal jeg være tilbøielig til at gaae med dem, som mene, at der i denne Henseende kunde være nogen mere Frihed, end vi nu have; men Det vil jeg dog bringe de Herrer i Erindring, og det er, at vi allerede nu have en ikke saa ringe Frihed, naar vi ville henytte den. Ifølge den tidligere vedtagne Lov træder jo Udskrivningen af Skolen istedetfor Confirmationen, og man kunde jo maaskee, for ikke at gjøre et altfor stort Spring, lade det blive staaende en Tid derved. Jeg vil altsaa af de Grunde, jeg hidtil har omtalt, stemme

for Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling, og jeg vilde ønske, at der af disse lange Forhandlinger ikke alene maatte fremkomme en Betænkning, men at der ogsaa maatte fremkomme en Lov, der maatte træde ud i Livet, og som jeg troer Folket vilde modtage med Glæde, især da den ikke i fjerneste Henseende, naar den udkommer saaledes, som jeg har tænkt mig, bliver en Tvangslov.

Arch: Jeg vil ogsaa stemme for dette Lovforslags Dvergang til anden Behandling, da jeg troer, at der kan komme noget Godt ud af det og Noget, der er Trang til. Jeg skal navnlig omtale den første Deel af Lovforslaget, som jeg har hørt flere udtale sig imod, men som jeg dog troer har en Deel for sig. Man har sagt: Lad Præsterne blive ved at føre Sognebøgerne som hidtil; men hidtil have vi ikke havt Sognebøger, thi om Fødsler, Vielser og Dødsfald blandt Troesbekjendere, som ikke høre til Folkekirken, men til andre af Staten anerkjendte Troes-samfund, optages Intet i Sognets Kirkebøger. Vi have altsaa mange Bøger af den Slags, men det kunde dog vistnok være ønskeligt, at have disse Data for Sognet samlede paa eet Sted. Jeg troer ogsaa, det kunde være ønskeligt, at de, som høre til de af Staten ikke anerkjendte Religions-samfund, ikke skulde være forpligtede til at henvende sig til Folkekirken med saadanne Anmeldelser. Naar man har havt Noget imod disse Sognebøger, fordi de vilde medføre en Byrde for Communen, som hidtil har hvilet paa Præsten, saa skal jeg dog bemærke, at hvis man virkelig kan faae Nogen til at føre dem for den Betaling, som bliver at erlægge for Udskriverne af dem, saa vilde der idetmindste ikke blive nogen betydelig Byrde for Communen, og denne Indtægt vilde jo ogsaa gaae fra Præsterne, samtidig med, at de bleve frie for Arbeidet.